

Kammeradvokaten

30. MAJ 2012

J.nr.: 7503994 SFS/ANL

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Bæredygtigt Landbrugs sagsanlæg mod Miljøministeriet og Naturstyrelsen om vandplanerne - spørgsmål om opsættende virkning

Bæredygtigt Landbrug har på vegne af foreningens medlemmer den 27. april 2012 udtaget stævning ved Retten i Hjørring mod Miljøministeriet og Naturstyrelsen med påstand om, at vandplanerne er "retsstridige". Bæredygtigt Landbrug henviser bl.a. til, at vandplanerne er vedtaget i strid med vandrammedirektivet (direktiv 2000/60/EF med senere ændringer).

Bæredygtigt Landbrug har den 25. maj 2012 overfor byretten herudover fremsat begæring om, at søgsmålet tillægges opsættende virkning i forhold til gennemførelsen af vandplanerne, herunder planernes indsatskrav.

Naturstyrelsen har i den anledning bedt mig kort at redegøre for, om begæringen om opsættende virkning har konsekvenser for den fortsatte udrulning af vandplanerne.

I den anledning udtaler jeg følgende:

Vandplanerne er vedtaget med hjemmel i miljømålsloven (lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009 med senere ændringer). Vandplanernes miljømål, indsatsprogrammer og prioriteringer mv. trådte i kraft den 22. december 2011, jf. bekendtgørelse nr. 1208 af 15. december 2011.

Kommunerne er herefter forpligtet til at udarbejde en handleplan for, hvordan kommunen vil realisere vandplanen og indsatsprogrammet inden for kommunens geografiske område. Kommuner og andre myndigheder er således bundet af vandplanen og har pligt til inden for deres respektive ansvarsområde at iværksætte de tiltag, som indsatsprogrammet foreskriver og sikre gennemførelsen af vand- og handleplaner, jf. nærmere miljømålslovens § 3, stk. 2.

Bæredygtigt Landbrugs sagsanlæg om vandplanerne og begæringen om, at søgsmålet tillægges opsættende virkninger, har ikke betydning for den fortsatte udrulning af vandplanerne og kommunernes vandhandleplaner.

Det følger nemlig af grundloven, at et søgsmål ikke automatisk har opsættende virkning. En begæring herom medfører heller ikke, at søgsmålet automatisk har opsættende virkning. Hvis det skulle forholde sig anderledes, skulle Folketinget i miljømålsloven - og det har Folketinget ikke gjort - have bestemt, at et søgsmål om vandplanerne automatisk havde opsættende virkning.

Domstolene kan konkret bestemme - på baggrund af en begæring herom fra en af sagens parter - at et søgsmål skal tillægges opsættende virkning. Retspraksis har dog anlagt en restriktiv praksis for, hvornår søgsmål kan tillægges opsættende virkning.

Der kan i den forbindelse henvises til bl.a. Højesterets kendelse af 3. maj 2012 i sag 356/2011, hvor Højesteret ikke tillagde et søgsmål om lovligheden af lov om et testcenter for store vindmøder ved Østerild opsættende virkning. Højesteret henviste til, at der efter en foreløbig vurdering ikke var rimelig grund til at antage, at testcenterloven tilsidesættelse EU-regler på en måde, der kunne føre til lovens ugyldighed. Højesteret henviste også til, at det offentlige under henvisning til energipolitiske hensyn havde en betydelig interesse i, at lovens gennemførelse ikke udsættes, en interesse der var større, end de kærendes interesser i, at gennemførelsen udsættes.

På den baggrund er det min konklusion, at Bæredygtigt Landbrugs søgsmål om vandplanerne ikke automatisk har opsættende virkning, selvom foreningen har anmodet byretten herom. Kommuner og andre myndigheder er derfor - på trods af søgsmål om vandplanerne - forpligtet til ufortrødent at fortsætte med udrulningen af vandplanerne.

Domstolene skal nu tage stilling til foreningens begæring om opsættende virkning i overensstemmelse med Højesterets restriktive praksis herom. I forbindelse med, at vi på vegne af Miljøministeriet og Naturstyrelsen i juni 2012 afgiver svarskrift i retssagen, skal Bæredygtigt Landbrugs begæring om opsættende virkning derfor også adresseres.

Med venlig hilsen
Kammeradvokaten

v/Sune Egeholm
— Advokat